

Sygn. akt I CZ 63/15

POSTANOWIENIE

Dnia 13 sierpnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Górski (przewodniczący)
SSN Barbara Myszka (sprawozdawca)
SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z wniosku J. W.
przy uczestnictwie I. L. i J. W.
o dział spadku,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 13 sierpnia 2015 r.,
zażalenia uczestniczki I. L.
na postanowienie Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu
z dnia 18 grudnia 2014 r., sygn. akt I Ca 486/14,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 18 grudnia 2014 r. Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu odrzucił, jako wniesioną po upływie przepisanego terminu, apelację uczestniczki I. L. od postanowienia wstępnego Sądu Rejonowego w Stalowej Woli z dnia 7 listopada 2013 r. (art. 370 w związku z art. 373 k.p.c.). Stwierdził, że zarówno uczestniczka I. L., jak i jej pełnomocnik, adw. L. A., złożyli w terminie wnioski o sporządzenie uzasadnienia postanowienia wstępnego i doręczenie go wraz z uzasadnieniem. W dniu 16 września 2014 r. Sąd doręczył postanowienie wstępne z uzasadnieniem pełnomocnikowi uczestniczki, adw. L. A., a w dniu 17 września 2014 r. samej uczestniczce. W dniu 1 października 2014 r. została wniesiona apelacja uczestniczki przez drugiego pełnomocnika, adw. R. Ł.. Zgodnie z art. 133 § 3 k.p.c., jeżeli ustanowiono pełnomocnika procesowego lub osobę upoważnioną do odbioru pism, doręczenia należy dokonywać tym osobom, dlatego dniem, od którego należy liczyć bieg przewidzianego w art. 369 § 1 k.p.c. terminu do wniesienia apelacji, jest dzień 16 września 2014 r. Wspomniany termin upłynął z dniem 30 września 2014 r., wobec czego apelacja uczestniczki, jako wniesiona po upływie terminu, ulegała odrzuceniu.

W zażaleniu uczestniczka I. L. wniosła o uchylenie postanowienia o odrzuceniu apelacji, zarzucając Sądowi Okręgowemu naruszenie art. 370 w związku z art. 373, art. 167 i art. 133 § 3 k.p.c. przez przyjęcie, że doręczenie postanowienia wstępnego z uzasadnieniem w dniu 16 września 2014 r. pełnomocnikowi adw. L. A. było skuteczne, że w dniu tym rozpoczął bieg dwutygodniowy termin do wniesienia apelacji oraz że dla biegu tego terminu nie miało znaczenia doręczenie dokonane w dniu 17 września 2014 r. Zdaniem skarżącej, Sąd powinien dokonać doręczenia do jej rąk, ponieważ zgłosiła takie żądanie we wniosku o sporządzenie uzasadnienia postanowienia wstępnego, co było równoznaczne z ograniczeniem zakresu pełnomocnictwa adw. L. A..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 133 § 3 zdanie pierwsze k.p.c., jeżeli ustanowiono pełnomocnika procesowego lub osobę upoważnioną do odbioru pism sądowych, doręczenia należy dokonać tym osobom. W orzecznictwie przyjmuje się, że przytoczony przepis wiąże zarówno sąd, jak i same strony, które jedynie przez cofnięcie pełnomocnictwa lub jego ograniczenie albo upoważnienie określonej osoby do odbioru pism mogą uniknąć doręczenia przez sąd pisma do rąk osób w tym przepisie wymienionych. Dotyczy to także sytuacji, w których strona mająca pełnomocnika procesowego sama zgłosi wniosek o doręczenie orzeczenia (zob. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 1981 r., IV PZP 3/81, OSNCP 1982, nr 2-3, poz. 24, wyroki Sądu Najwyższego z dnia 22 września 1982 r., II CR 177/82, OSP 1983, nr 6, poz. 122, z dnia 16 listopada 2004 r., I PK 36/04, OSNP 2005, nr 12, poz. 176 i z dnia 6 listopada 2013 r., IV CSK 119/13, nie publ. oraz postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 4 maja 1972 r., I PZ 26/72, nie publ., z dnia 8 września 1993 r., III CRN 30/93, OSNCP 1994, nr 7-8, poz. 160, z dnia 11 stycznia 1994 r., I CRN 209/93, OSNCP 1994, nr 7-8, poz. 163, z dnia 29 sierpnia 1995 r., I PRN 39/95, Prok. i Pr. – wkł. 1995, nr 11-12, s. 40, z dnia 4 marca 1997 r., I CKN 21/97, nie publ., z dnia 22 kwietnia 1998 r., I CKN 856/97, OSNC 1999, nr 1, poz. 4, z dnia 4 listopada 1998 r., I CKN 635/98, nie publ., z dnia 27 kwietnia 1999 r., III CKN 133/99, nie publ., z dnia 28 kwietnia 2000 r., I PKN 664/99, nie publ., z dnia 11 lipca 2000 r., I PKN 418/00, OSNP 2002, nr 5, poz. 114, z dnia 15 listopada 2000 r., IV CKN 1373/00, nie publ., z dnia 17 listopada 2003 r., I PZ 90/03, nie publ., z dnia 15 kwietnia 2005 r., I CZ 20/05, nie publ., z dnia 24 listopada 2005 r., III CZ 89/05, nie publ., z dnia 19 kwietnia 2007 r., I UZ 2/07, nie publ., z dnia 24 sierpnia 2007 r., I CZ 97/07, nie publ., z dnia 23 listopada 2007 r., IV CZ 79/07, nie publ., z dnia 14 listopada 2008 r., I CZ 100/08, nie publ., z dnia 12 września 2013 r., II CSK 102/13, nie publ., z dnia 20 listopada 2014 r., I UZ 22/14, nie publ. i z dnia 15 stycznia 2015 r., IV CZ 81/14, nie publ.).

Skarżąca w dniu 13 listopada 2013 r. złożyła do Sądu pierwszej instancji wniosek o sporządzenie uzasadnienia postanowienia wstępnego i przesłanie go na jej adres (k. 422). Z wniosku tego nie wynikało jednak, że skarżąca jednocześnie cofa pełnomocnictwo procesowe udzielone adw. L. A. albo ogranicza jego zakres. W tej sytuacji skuteczne doręczenie postanowienia wstępnego z uzasadnieniem

mogło nastąpić tylko do rąk pełnomocnika procesowego. Ograniczenie pełnomocnictwa przez wyłączenie określonych czynności musi być bowiem wyraźne, ponieważ pełnomocnictwo obejmuje z mocy prawa umocowanie do wszystkich łączących się ze sprawą czynności procesowych (art. 91 k.p.c.).

Konkludując, trzeba stwierdzić, że Sąd Okręgowy dokonał trafnej oceny skuteczności doręczenia postanowienia wstępnego z uzasadnieniem i prawidłowo przyjął, iż dniem, od którego należy liczyć bieg terminu określonego w art. 369 § 1 k.p.c., jest dzień 16 września 2014 r.

Z tych względów Sąd Najwyższy na zasadzie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. oddalił zażalenie jako pozbawione uzasadnionych podstaw.